

Κατὰ τὴν ἄνωθε ὑπόδεση ὁ γιὸς τοῦ ἄνωθε κὺρος Φρατζέσκου λεγούμενος κὺρος Ἰω(άννης) Ταταράκης τζικίνια ἔχτω, ἥγου. .τ(ζικίνια) 8, ἄ(σπρα) 0
 Ἀπὸ τὸ κὺρος Νικόλα Μυλωνᾶ γιὰ τὴν ἄνωθε ὑπόδεση τζικίνι ἔνα, ἥ-
 ου τ(ζικίνι) 1, ἄ(σπρα) 0
 Ο καραβοκύρης ὁ κὺρος Κωσταδῆς Σφακιώτης ἔλαβε τομάρια
 ἀπὸ λόγου μου νὰ τὰ | πουλήσῃ στὴ Μῆλο καὶ δὲν τά ,δωκε μὰ
 στρεψέν τα ὅπισω ἀπὸ τὰ ὅποῖα ἔχει πάρει | κομμάτια τρία καὶ
 ἕπε μου πὼς τὰ πούλησε ἄ(σπρα) δεκαπέντε τὸ ἔνα νὰ λάβης
 | ἀπὸ λόγου του ἄ(σπρα) ἀργυρᾶ σαράντα πέντε, ὅποῖος εἶναι
 γαμπρὸς τοῦ λεγόμενου | Ταταράκη κάμου. . . . τ(ζικίνι) 0 ἄ(σπρα) 45

τ(ζικίνια) 15 ἄ(σπρα) 45

Τὰ ὅποῖα στάμενα σὲ κάμνω κομμέσσο στὸ κορμί μου τὸ καδολικὸ
 | νὰ τὰ λάβης νὰ μοῦ τὰ στείλης ἀν τὰ δώνου μὲ τ' ὀμαλὸ δ̄ βερ νὰ
 κοπαρέρης | ὀμπροστὰ στὸν μισὲρ καπετάνιο δείχτοντας τὴ γραφὴ ποὺ
 ἔχεις ἀπὸ | τὸν ἐγλαμπρότατο ἀφέντη Μπέγη νὰ σὲ πλερώσουν ἄβερ
 νὰ τὶς ὁ | ρίσης νά ,ρδουν ἐδῶ κατὰ τὸν ὄρισμό της ἐγλαμπρότατῆς του
 ἀφεντίας. | τ̄Ελοτ̄ γιὰ τὴν ὕρα δὲν ἀκαδέρει.

ιμι εγο γιάκουμος γρισπος | γραφο με το ίδιόν μου χερι γιὰ πιὰ ἐμπι-
 στοσινι τις παρον γραφις.

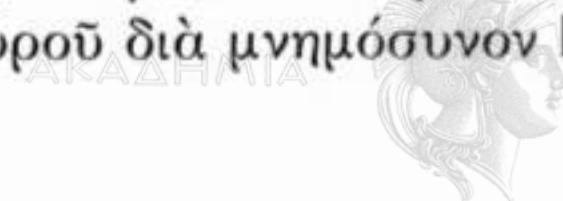
140

Σταμάτης ο Τουρούς, νοτάριος

Ψυχικό

1580, 22 Φεβρουαρίου

†Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμὴν, 1580, μηνὶ Φεβρου-
 αρίου | 22, στὸ Μποῦργο τῆς Ναξί(ας) εἰς στὸν οἶκον τῆς κυρα-Μα-
 ρούλας τοῦ Λαμπρί | δου εὑρισκόμενες ἐκεῖ κατὰ παρρησίαν οἱ δύο
 ἀδελφὲς ἡ κυρα-Σοφία καὶ ἡ | ἀδελφή της ἡ κυρα-Μαρούλα, οἱ ὅποιες
 ἀδελφὲς δέλουσι δεληματικ(ῶς) μὲ κα | λὴν τος ὅρεξη καὶ ἴδια τος δε-
 λήσει καὶ δίδουν καὶ παραδίδουν ἀπὲ τὴν σή | μερον καὶ ἀφιερώνουν
 εἰς τὸν ναὸν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ο διὰ τὴν ψυ | χήν τος
 καὶ ο διὰ τὴν ψυχήν τῶν γονέων τος καὶ τοῦ ἀντρός τονε τὸ χωράφι |
 διποὺ εἶχασι στὰ Καλαμούρια σύμπλιον τοῦ κύρος Λιβάχη καὶ τοῦ Τζάννε
 Π(αρ) | δοῦ νὰ γροικᾶται τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἀπὲ τὴν σήμερον οἱ
 λεγόμενες δύο ἀδελφὲς | ἐγδύνουνται ἀποὺ τὸ χωράφι καὶ ἐντύνουν το
 και παραδίνουν το εἰς στὸν Τίμιον | Σταυρὸν σὰν μπρᾶμα ποὺ ἥτονε δι-
 κόν τος καὶ ἀγορά τος δέλουν καὶ οἱ δύο ἀδελφὲς | Σοφία καὶ Μαρούλα
 νὰ εἶναι πάντ(α) τῆς ἐκκλησίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ μνημόσυνον |

έδικόν τος καὶ τῶν γονέων τος καὶ νὰ μὴν ἡμπορῆ κανένας μας ἐδικὸς νὰ διασείσῃ τὸ ψυχικόν μας εἰ μὴ νὰ εἶναι πάντ(a) τοῦ νοικοκυροῦ τῆς ἐκκλησί(ας) | τοῦ κὺρ Διονυσίου καὶ πνευματικοῦ καὶ ο διὰ τὸ λεγόμενον χωράφι ποὺ | παραδίνομεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ δίνομέν του νὰ πληρώνῃ χαρά | τζι ἀσπρα δεκάμισυ, ἥγουν 10 ½. Εἰσὲ ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένο ἐμείνασι | καὶ οἱ δύο ἀδελφές κοντέντες καὶ ἀνεπαμένες στερεώνοντας τὸ παρὸν ψυχικὸν εἰς πένα καὶ κοντεναζὶο τῆς ἀφεντί(ας) ὑ(πέρπυρα) 500 φυλάξοντας | τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος ποὺ στέργει καὶ τὰ ἔξης πληρώνοντας καὶ μὴ πληρώνον | Ιτας τὸ παρὸν ψυχικὸν νὰ ἔχῃ το στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστο καὶ τὰ ἔξης καὶ | διὰ πίστωσιν τῆς ἀληθεί(ας) παρακαλοῦν καὶ μάρτυρες τὸν κὺρ Γεώργη | Μαρμαρᾶ καὶ τὸν μαϊστρο-Ἀντώνη Σαγρέδο καὶ τὸν μαϊστρο-Γεώργη Κον | ταρᾶτο.

Ἐγω σταματης ο τούρούς νοτάρι(ος) εγραψα καὶ ὑπ(έγρα)ψα.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του διπλωμένου αντιγράφου: «1580|| Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ | ἀφιέρωση χωραφίου στὰ | Καλαμούρια».

141

Σταμάτης ο Τουρούς, νοτάριος

Διαδήκη

1581, 3 Μαρτίου

†'Εν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμὴν [ἔτει] ἀπό τῆς [...] τοῦ Κυ(ρίου) ἡμ(ῶν) Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ), αφπα', | μηνὶ Μαρτίῳ γ', στὸ Μέσα Κάστρο τῆς Ναξίας στὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μισθεροῦ Νίκολου Κρου | σέτζι(ας) ἐγὼ Νίκολο Κρουσέτζιας κατοικούμενος [εἰς τὸ] Κάστρον τῆς Ναξίας εύρι | σκόμενος [...] τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος [...] μήτε εἰς τὴν κλίνη κατακειτάμ | [ενος μήτε νόσον] περιβαλλόμενος ἀλλὰ περιπατώμενος ἔνδεν κακεῖδεν ώσαν | [πάντα ἡμουν] μέλλειν διορδώσ(ει) πρὶν τὸν δάνατον αὐτοῦ | καὶ ἀφήνομ(εν) δὲ δὲ πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Θεῷ ἀγάπην καὶ τελειωμένην συ | γχώρησιν τοὺς εἰπόντας καδ' ἡμῶν [ἀγαθὸν] καὶ πονηρὸν ἔπειτα δὲ [αἴτοῦμαι καὶ ...] | παρὰ αὐτῶν τὰ ὅμοια. Κατὰ τὸ παρὸν λέγω [ἐγὼ δ] Νίκολο Κρουσέτζι(ας) ὅτι [...] | [...] τοῦτο δέλω καὶ κάμνω [...] | [...] ὅποὺ ἔχω καὶ [δια]φεντεύω ἔτζι [...] | [...] ὅποὺ δὲν ἔχουσιν [...]. | †'Εν μπρώτοις ἀρχὴν δέλω ἐγὼ δ ρηθεὶς Νίκολο Κρουσέτζι(ας) καὶ ἀφήνω εἰς τὴν Κερία μας | τὴν Ἀγγελοχαιρέτιστ(ον) ἐκεῖ ὅποὺ δέλω δαπτεῖν [...] διὰ τὴν ψυχὴν μου κερὶ | λίτρες β' νὰ δίδεται κάθεν χρόνον νὰ κάμνουν τῆς Κερᾶς μας